Stadskerk Nijmegen (OCP), 6 juli 2025, 3e zondag van de zomer;
voorganger: ds. Richart Huijzer (PKN)

[Eerste lezing: Jesaja 66, 10-14] (Nieuwe Bijbelvertaling)
10 Laat allen die Jeruzalem liefhebben
zich met haar verheugen en juichen om haar,
laat allen die om haar treuren
nu samen met haar jubelen.
11 Aan haar vertroostende moederborst
zullen jullie drinken en verzadigd worden,
haar rijke, volle borsten
zullen je zogen en verkwikken.
12 Want dit zegt de HEER:
Ik laat de vrede als een rivier naar haar toe stromen,
de rijkdom van alle volken als een overlopende beek,
en jullie zullen ervan drinken.
Je zult op de heup gedragen worden
en worden gewiegd op haar schoot.
13 Zoals een moeder haar zoon troost,
zo zal ik jullie troosten;
in Jeruzalem zul je troost vinden.
14 Wat jullie daar zien, zal je hart verblijden,
je botten zullen gedijen als het jonge groen.
De HEER zal zijn dienaren zijn macht tonen
en zijn vijanden zijn verbolgenheid.

[Epistel: Galaten 6, 1-18] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Broeders en zusters, wanneer u merkt dat een van u een misstap heeft begaan moet u, die door de Geest geleid wordt, hem zachtmoedig weer op het rechte pad brengen. Pas op dat u ook zelf niet tot misstappen wordt verleid. 2 Draag elkaars lasten, zo leeft u de wet van Christus na. 3 Wie denkt dat hij iets is terwijl hij niets is, bedriegt zichzelf. 4 Laat iedereen zijn eigen daden toetsen, dan heeft hij misschien iets om trots op te zijn, zonder zich er bij anderen op te laten voorstaan. 5 Want ieder mens moet zijn eigen last dragen.
6 Wie onderwezen wordt, moet al het goede dat hij bezit met zijn leermeester delen. 7 Vergis u niet, God laat niet met zich spotten: wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. 8 Wie op de akker van zijn zondige natuur zaait oogst de dood, maar wie op de akker van de Geest zaait oogst het eeuwige leven. 9 Laten we daarom het goede doen, zonder op te geven, want als we niet verzwakken zullen we oogsten wanneer de tijd daarvoor gekomen is. 10 Laten we dus, in de tijd die ons nog rest, voor iedereen het goede doen, vooral voor onze geloofsgenoten.
11 U ziet het aan de grote letters: ik schrijf u nu eigenhandig. 12 Degenen die er zo op

aandringen dat u zich laat besnijden, willen alleen een goede indruk maken en voorkomen dat ze worden vervolgd omwille van het kruis van Christus. 13 Ze zijn voor de besnijdenis maar leven zelf niet volgens de wet; ze willen dat u zich laat besnijden om zich daarop te kunnen laten voorstaan. 14 Maar ik – ik wil me op niets anders laten voorstaan dan het kruis van Jezus Christus, onze Heer, waardoor de wereld voor mij is gekruisigd en ik voor de wereld. 15 Het is volkomen onbelangrijk of men wel of niet besneden is, belangrijk is dat men een nieuwe schepping is. 16 Laat er vrede en barmhartigheid zijn voor allen die bij deze maatstaf blijven, en voor het Israël van God. 17 En laat voortaan niemand mij meer tegenwerken, want ik draag de littekens van Jezus in mijn lichaam.
18 Broeders en zusters, de genade van onze Heer Jezus Christus zij met u. Amen.

[Evangelie: Lukas 10,1-20] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar hij van plan was heen te gaan. 2 Hij zei tegen hen: ‘De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig; vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. 3Ga op weg, en bedenk wel: ik zend jullie als lammeren onder de wolven. 4 Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand. 5 Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: “Vrede voor dit huis!” 6 Als er een vredelievend mens woont, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. 7 Blijf in dat huis, en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. 8 En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, 9 genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: “Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt.” 10 Maar als jullie een stad binnengaan waar je niet welkom bent, trek dan door de straten en zeg: 11 “Zelfs het stof van uw stad dat aan onze voeten kleeft, vegen we van ons af als aanklacht tegen u; maar bedenk wel: het koninkrijk van God is nabij!” 12 Ik zeg jullie: het lot van Sodom zal op die dag draaglijker zijn dan het lot van die stad. 13 Wee Chorazin, wee Betsaïda, want als in Tyrus en Sidon de wonderen waren gebeurd die bij jullie gebeurd zijn, zouden de inwoners van die steden zich allang in een boetekleed hebben gehuld en met stof op hun hoofd tot inkeer gekomen zijn. 14 Wanneer het oordeel komt, zal het lot van Tyrus en Sidon draaglijker zijn dan dat van jullie. 15 En jij, Kafarnaüm, je denkt toch niet dat je tot in de hemel zult worden verheven? In het diepst van het dodenrijk zul je afdalen! 16 Wie naar jullie luistert, luistert naar mij, en wie jullie afwijst, wijst mij af. En wie mij afwijst, wijst hem af die mij gezonden heeft.’
17 De tweeënzeventig keerden vol vreugde terug en zeiden: ‘Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam.’ 18 Hij zei tegen hen: ‘Ik heb Satan als een lichtflits uit de hemel zien vallen! 19 Bedenk wel: ik heb jullie de macht gegeven om slangen en schorpioenen te vertrappen en om de kracht van de vijand te breken, zodat niets jullie kan schaden. 20 Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan jullie onderwerpen, maar verheug je omdat jullie naam in de hemel opgetekend is.’

[overweging:]
Lieve Mensen, gemeente van onze Heer,

Je leven is een akker. Die wordt je zomaar cadeau gegeven bij je geboorte. Hier, alsjeblieft. Een heel leven ligt voor je. Je mag doen met de akker wat je wil. Eerst zijn er nog anderen die je op weg helpen. Je moeder draagt je op de heup, zoals we de profeet Jesaja hebben horen zeggen. Ze wiegt je op haar schoot en ze troost je als dat nodig is. Maar daarna, naarmate je ouder wordt en eigen keuzes maakt, is het toch echt steeds meer aan jou, een proces dat altijd door gaat.

Wat doe je eigenlijk met de akker van je leven? Waar gaat je hart naar uit en waar besteed je, je tijd en je energie aan?

Het beeld van de akker was heel vertrouwd voor iedereen die leefde in de tijd van Jezus. Voor ons en vooral voor wie in de stad woont is dat nu wat minder. Maar als ik fiets -vooral in het weidse Groningse land, waar ik zoveel van hou- als ik daar fiets en ik zie de uitgestrekte akkers dan doet dat wel iets met je. Dan snap je, wat de mensen in de dagen van Jezus maar al te goed wisten: dat het om leven gaat, om voedsel. Dat het een kwestie van leven of niet overleven was als de oogst mislukte of juist uitpuilde van uitbundigheid. Daarom is het beeld van de akker het beeld van het leven, en daarom is het ook een beeld dat Jezus zo vaak gebruikt. Daarom spreekt Hij van zaaiers die uitgaan om te zaaien en spreekt Hij van een oogst die moet worden binnengehaald. Als ik daar zo fiets en het weer is goed, dan waan ik me soms in één van de schilderijen van Vincent van Gogh, waarin hij het schitterende augustus-licht, het licht van de oogstmaand, heeft weten te vangen, als de vruchten van het land worden binnengehaald.

Vaak, als ik daar zo fiets, komen deze beelden uit de bijbel op in mijn hart. En dan zie ik in dat licht op de velden ineens ook nog iets anders. Dan zie ik een spoor van licht dat als een handschrift staat. Dan besef ik dat het niet alleen mijn moeder is geweest die mij ooit op de heup heeft gedragen en gewiegd, maar dat dat er ook altijd een Ander is geweest in mijn leven, die mij op handen heeft gedragen als ik het zelf niet besefte en die het ook gewaagd heeft om mijn hand te vragen, die mij nog steeds elke dag uitnodigt om op weg te gaan en iets te doen met de akker van mijn leven.

Wat doe je eigenlijk met de akker van je leven? Waar gaat je hart naar uit en waar besteed je, je tijd en je energie aan?

De brief aan de gemeenschap van de Galaten, waaruit we vanmorgen hebben gelezen, leert ons wat we in ieder geval niet moeten doen met de akker van ons leven. Paulus is druk met het oplossen van allerlei conflicten in verschillende gemeenten. Er zijn in de gemeenschap

van de Galaten mensen die denken dat je besneden moet zijn als je Christus wil volgen en er zijn er die daar juist weer tegen zijn. Dat was destijds een hevig discussiepunt punt onder Joden die zich aangesproken voelen door de weg van Jezus. Het keerde steeds weer terug op de agenda. En zo zijn er ook vandaag de dag in tal van gemeenten nog steeds allerlei meningsverschillen over de meest vreemde zaken. Mensen leven vaak in versteende zekerheden, waarin ze gevangen zijn. Neemt U dat van mij aan, dat is helaas nog steeds zo, ik heb er vrijwel dagelijks werk aan. Maar zegt Paulus, die hele kwestie van de besnijdenis is volkomen onbelangrijk. Het gaat erom dat er vrede en barmhartigheid is voor allen, zegt Paulus. Dat is de vrucht van de Geest. En dan gebruikt ook hij het beeld van de akker. Wat een mens zaait op de akker van zijn leven, dat zal hij ook oogsten. Doe dus het goede, zegt Paulus, en doe dat zonder op te geven, dan zal de oogst van je leven groot zijn.

Lucas vertelt ons het prachtige verhaal, waarin Jezus Zijn leerlingen op weg stuurt. En vanmorgen is het ook weer Christus, die hier staat in ons midden en die ons aankijkt, één voor één, en die ook ons, hier en nu, op weg stuurt. Want Hij heeft ons nodig. Om de oogst binnen te halen. Er zijn zo ontzettend veel mensen, die steun van een ander nodig hebben. Er is zoveel eenzaamheid. Er is zoveel onrecht. Er is zoveel wanhoop en moedeloosheid. We zijn nodig. Jezus wil dit niet alleen doen. Doe mee, zegt hij aan u en mij. Ga op weg en wens de mensen vrede toe. Ontferm je over de zieken, wees hartelijk voor een ander, veroordeel een ander niet om hoe die eruit ziet of wat voor kleur die heeft. Spreek je uit tegen onrecht. Doe het niet alleen, maar doe het samen, met steun van elkaar.

We hebben ontzettend veel macht van Christus gekregen. De macht om het uit te houden als kerkelijke gemeenschap in een vaak harde en onherbergzame wereld. Daarmee zijn we sterker dan de machten. Christus geeft ons de tegenmacht. Dat is niet de macht van het zwaard. Niet de macht van botte arrogantie. Niet het recht van de sterkste. Nee, dat is het woord van vrede dat we mogen toewensen aan ieder huis, aan iedere plek waar we komen. Dat lijkt een zachte kracht. Maar hij holt de keiharde steen van onrecht en kwaad uit. Als je merkt dat je boodschap van vrede niet landt op de plek waar je komt. Trek dan verder. Klaag ook niet over de kleiner wordende kerk. Besteed je energie aan dat wat in je bereik ligt, of in het in moderne termen te zeggen, aan je cirkel van invloed. De liefde wint. Echt.

U kunt zoveel met de akker van uw leven. Er is u zoveel gegeven en er is zoveel te doen. Laten we elkaar daarbij helpen en ondersteunen. Dan komt de vrede als een rivier naar ons toestromen, zoals Jesaja zegt.

Dus: wat doe je eigenlijk met de akker van je leven? Waar gaat je hart naar uit en waar besteed je, je tijd en je energie aan?
Amen.

Richart Huijzer, rhuyzer@telfort.nl